

V sobotu jsem trávila hodně času u lípy a v neděli jsem se vrhla na zahradu.

Tam jsem měla jednu vymyšleninu. V garáži stálo prastarý kolečko, který už bylo ve stádiu rozkladu a bylo nepoužitelný. Čekala ho už jen cesta do sběru. Enemže! Já jsem se zamyslela a řekla si, že kdyby se to natřelo.... kdyby se do toho nasypala hlína....kdyby se do toho zasadily kytky..... bude z toho pojízdněj záhon! Tak. Brtníkovi ten nápad přišel taky dobrej a tak na kolečku vyspravil trochu to nejhorší, aby mohlo plnohodnotně stát a časem se nesvalilo. A pak jsem kolečko pěkně natřela. Na zelenou barvu, když to má být ten záhonek.

Brtník mi postavil kátrovačku na louce, já si překátrovala potřebný množství hlíny, obohatila ji o popel, přimíchala tam zahradnickej suprstrát a vijolááá - pojízdněj záhon už je v akci a zdobí plot u branky, kde je hlína tak blbá, že se tam nic moc pěstovat nedá. Tak odteď už dá, jen je to v patře ☐ . Až to celý pěkně zaroste, bude to paráda.

Ohařící mi tam dělali společnost a pustili se do sebe. Když to přerostlo únosnou mez - teda pro Brtníka únosnou ☐ - rozehnal je tento, jak demonstraci, aby to tam svým tryskáním nezničili. Je pravda, že letos, díky deštům, je ta zahrada královsky nádherná. A já se toho nemůžu nabažit. Jak dejchá a žije a neživoří a neškuldí každou kapku, ale je svobodná. Jsme fakt suchej kraj a já vidím, jak bez nadsázky příroda konečně po těch letech dejchá.

Levandulovááá

Není to smutnej pohled jako jindy touhle dobou. Je to koncert. To úplně slyšíte toho Vivaldiho, jak to tam v tom jeho čtvero ročních obdobích kolotá. Já se omlouvám, že jsem se tak básnicky rozvohnila, ale vono to tak prostě vážně je. I ty ptáci řvou víc než jindá.

No a někdy řve teda taky ten Brtník, páč já sem tolerantní, já klidně ohaříky nechám nějaký to kolečko si zatryskat a vyhodím je až pak, když to fakt bere velký grády.

Já si počkám, frajerko!

Prchej!!!

Aaaaa mám tě!!

Dám ti ale takovou tečku, že budeš čumět!

Hlavičku pěkně vodkousnemeeee,tááák!

Hrabě Drákula v akci ☐

Mně neutečeš!

Pěkně kličku udělám a sem fuč!

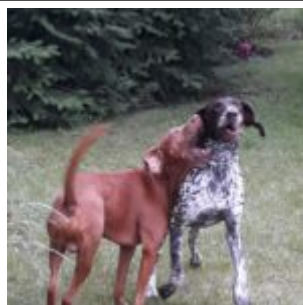
Neechytííí

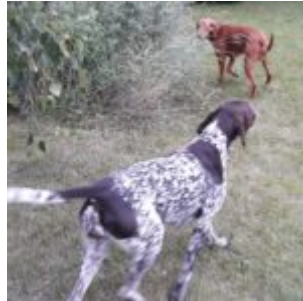
Hrááli sme klíčkovanou, dyk to znáááš!

A tetkon! Tetkon do tebe vlítnu jak do hodin!

Zááábijůůů Těěě!!!

Neschovávej se zbabělče za tu trávu!!

A pak už je nikdo nikdá nespatrił ☐

Ale von nejní tolerantní, von je exekutor, perzekutor a tyran. Ne, je to tyranosaurs rex, páč ten byl ze všech nekrutější!!! ☐ .Takže jim to zarazil jak prdy a měli po hehe. Tak jsem je vzala na louku, aby nebyli škodní. Vzali jsme si s sebou masíčko z polívky, co nám dala Danuška a to byste koukali, jak nám to skákáníčko dneska šlo! Jedna radost. Ani jednou Taliprtka neshodila. A to jsem jí k tomu ještě přidala obíhání ptačího krmítka. Pěkně na levou ruku skočíme, pak si dáme okolo, aaaa šup doprava. Pěkně nám to šlo a pěkně se ohařici střídali. Aby nebylo jen nějaký zábavný hopíkání, přitáhla jsem na louku ešče taky lištičku. A bylo pracováníčko. Aportýrovalo se pěkně zase na střídačku. Udivili mě oba v jeden moment. Oba znají to, že jim něco hodím - a tím pádem i schovám - za nějakou překážku, přes kterou nevidí. Nikdy nemají problém a jdou najisto. Teď jsem vždy od nich odkráčela na konec louky, kdy měli šanci mě krz zeleň vidět a i kdyby ale neviděli, tak stejně mají nos na to, aby tu lišku, kterou jsem položila za kruh neposekaný trávy, tam našli. Oba na chvílku ve stejný moment stejně zaváhali. nešli vůbec najisto, museli opravdu hledat. Inu i mistr ohař se někdy, ne úplně utne, ale musí zamyslet.

Odpoledne jsem zjistila, že už dozrál trošku muchovník, tak jsem šla natrhat, přidala jsem k tomu pár černých třešní našich z louky a pak jsme zašli společně ještě k třešni u trati. Tam jsem otrhala těch pár, co tam zbylo a cestou zpátky vzala ještě toho kozáka, co tam dřepěl u

břízy pod cestou. Bude se hodit, do kulajdy. No a když byl ten matroš na marmeládičku, šla se dělat marmeládička. Tentokrát mi to odsejpalo a byla jsem s tím raz-dva hotová. I díky odpeckovávači, kteréj jsem si loni pořídila, aby pak nebyly žádný třešně k dispozici. Páč jsem ho ale potřebovala nutně vyzkoušet, koupila jsem si jich pár a vyrobila tak nekřesťansky drahou marmeládičku. Teď jsem měla suroviny zdarma, to se to jinak zavaňuje.

V podvečer jsme se šli jen tak cournout koukolem a večer zapálit svíčku do kapličky. Stihlo se toho za ten den zase docela dost ☐ .